

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 101/12
Luksemburg, 12 lipca 2012 r.

Wyrok w sprawie C-176/11
HIT i HIT LARIX / Bundesminister für Finanzen

Reklamowanie zagranicznych kasyn może być, pod pewnymi warunkami, zakazane

Państwo członkowskie może zakazać reklamowania kasyn znajdujących się w innym państwie członkowskim, jeżeli ochrona graczy nie jest tam równoważna

W Austrii reklamowanie kasyn znajdujących się za granicą wymaga uprzedniego zezwolenia. Aby otrzymać zezwolenie podmiot prowadzący kasyno znajdujące się w innym państwie członkowskim musi wykazać, że ochrona prawna graczy przewidziana w tym państwie „co najmniej odpowiada” austriackiej ochronie prawnej. Zgodnie z zezwoleniem wstęp do kasyn jest zastrzeżony wyłącznie dla osób pełnoletnich, kierownictwo kasyna musi obserwować zachowanie graczy w celu ustalenia czy częstotliwość i intensywność ich uczestnictwa w grze nie zagrażają ich minimum egzystencjalnemu a klienci kasyna mogą wnieść bezpośrednią skargę cywilną przeciwko kierownictwu w związku z uchybieniem przez nie swym obowiązkom¹.

Słoweńskie spółki HIT i HIT LARIX prowadzą kasyna w Słowenii. Wystąpiły one z wnioskiem do Bundesminister für Finanzen (federalnego ministra finansów, Austria) o udzielenie zezwolenia na reklamowanie w Austrii ich kasyn znajdujących się w Słowenii. Ministerstwo oddaliło ich wnioski z uzasadnieniem, że HIT i HIT LARIX nie wykazały, iż słoweńskie przepisy prawne w dziedzinie gier losowych zapewniają poziom ochrony graczy porównywalny z poziomem przewidzianym w Austrii.

Verwaltungsgerichtshof (sąd administracyjny, Austria), do którego to HIT i HIT LARIX wniosły skargę na decyzję oddalającą, zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem o to czy uregulowanie takie jak uregulowanie austriackie jest zgodne ze swobodą świadczenia usług gwarantowaną w prawie Unii.

W wydanym w dniu dzisiejszym wyroku Trybunał przypomniał przede wszystkim, iż uregulowanie gier losowych stanowi część dziedziny, w której pomiędzy państwami członkowskimi istnieją znaczne rozbieżności dotyczące wartości moralnych, religijnych i kulturalnych. W konsekwencji, w braku harmonizacji w tym zakresie, państwa członkowskie mogą swobodnie ustalać cele ich polityki w dziedzinie gier losowych i szczegółowo określać poziom ochrony, do którego dążą.

Sama okoliczność, iż dane państwo wybiera odmienny system ochrony niż przyjęty przez inne państwo członkowskie, nie może mieć wpływu na ocenę proporcjonalnego charakteru przepisów przyjętych w tej dziedzinie. Przepisy te powinny być jedynie oceniane z uwzględnieniem celów zakładanych przez właściwe organy zainteresowanego państwa członkowskiego oraz poziomu ochrony, jaki zamierzają one zapewnić.

W świetle tych okoliczności Trybunał udzielił odpowiedzi, iż prawo Unii nie stoi na przeszkodzie austriackiemu uregulowaniu o ile dla udzielenia zezwolenia na reklamowanie uregulowanie to wymaga jedynie wykazania, że uregulowanie stosowane w innym państwie członkowskim zapewnia poziom ochrony przed zagrożeniami wynikającymi z gry zasadniczo równoważny z poziomem, jaki gwarantuje ono samo.

¹ Według rządu austriackiego stosowanie tych środków zapobiegawczych doprowadziło do znacznego ograniczenia liczby graczy gdyż ponad 80 000 osób zostało w 2011 r. objętych ograniczeniami lub zakazami wstępu do austriackich kasyn. Ponadto liczba kasyn jest ograniczona w Austrii do piętnastu.

Takie uregulowanie, które ogranicza swobodę świadczenia usług, jest uzasadnione celem ochrony ludności przed zagrożeniami związanymi z grami losowymi. W kontekście tego celu nie wydaje się, aby uregulowanie to stanowiło nadmierne obciążenie dla podmiotów prowadzących zagraniczne kasyna i w konsekwencji może ono szanować zasadę proporcjonalności.

Inaczej byłoby jednak – i wówczas należałoby uznać to uregulowanie za nieproporcjonalne - gdyby wymagało ono, aby przepisy w innym państwie członkowskim były identyczne lub gdyby narzucało przepisy niemające bezpośredniego związku z ochroną przed zagrożeniami wynikającymi z gry.

W każdym razie to do sądu krajowego należy upewnienie się, że sporne przepisy krajowe poprzestają na uzależnieniu udzielenia zezwolenia na reklamowanie ośrodków gier znajdujących się w innym państwie członkowskim od tego, czy uregulowanie w tym państwie zapewnia gwarancje zasadniczo równoważne z gwarancjami zawartymi w uregulowaniu krajowym w świetle zgodnego z prawem celu ochrony jednostek przed zagrożeniami związanymi z grami losowymi.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎(+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106